

NIEUWSBRIEF

In dit nummer

Open Dag Hospice	1
Column Jaap Klinkers	2
Avond Manu Keirse i.s.m. Annerie Kremer Uitvaartzorg	2
Strijd, overwin, vecht? door Annette van der Laan	3
Wist u dat ...	4
Chantal Gommans stelt zich voor	4
Overhandiging cheque door deelnemers "Wiekenroute"	4
Ja, ik word Vriend van...	4

Hospice Eesinge Meppel

Hoogeveenseweg 27, 7943 KA Meppel

T 0522 475101 | E info@hospicemeppel.nl

W www.hospicemeppel.nl

IBAN NL 13 RABO 0134 9721 20

Open Dag, woensdag 2 oktober 2019

door: Mirjam Welbergen

Een Open Dag organiseren in een hospice is altijd een 'laatste moment' beslissing. Er mogen op zo'n moment geen gasten aanwezig zijn en we moeten beschikken over voldoende vrijwilligers.

Op woensdag 2 oktober werd aan deze voorwaarden voldaan en konden we na een spontane, snelle beslissing weer eens een Open Dag organiseren. De laatste Open Dag was al weer zo'n drie jaar geleden.

Het hospice was sinds jaren een paar dagen 'leeg', dus iedereen was welkom om Eesinge van binnen te bekijken. Openingstijden waren 's middags tussen 15.00 en 17.00 uur en 's avonds tussen 19.00 en 21.00 uur.

Zo'n 100 personen kwamen een kijkje nemen. Een groot aantal wanneer je bedenkt dat de aankondiging van deze Open Dag heel kort van tevoren gedaan was.

Er waren kinderen, studenten en volwassenen van alle leeftijden. Veel bezoekers hadden er door mond tot mond reclame van gehoord. Maar ook de berichten via social media en de kabelkrant hadden veel mensen bereikt. Waarom kwamen mensen af op deze Open Dag?

Er waren studenten die de opleiding tot verpleegkundige volgen en nieuwsgierig waren. Ook zagen we docenten die lesgeven aan verpleegkundigen, oudere mensen die alvast wilden weten hoe het eruitziet, "*want je weet maar nooit hoe het leven loopt en misschien hebben wij het op een dag wel nodig*".

Vrienden en familie van vrijwilligers en werknemers die nieuwsgierig waren naar het hospice vanwege alle verhalen die ze thuis altijd

hoorden kwamen ook graag een kijkje nemen. De bezoekers werden ontvangen door enthousiaste vrijwilligers die rondleidingen gaven en vragen beantwoordden.

Vragen zoals:

- hoe ziek moet je zijn om hier te mogen liggen?
- hoeveel gasten kunnen er opgenomen worden?
- wat zijn de taken van de vrijwilligers?
- wanneer is er een verpleegkundige aanwezig?
- is het werk zwaar?

Veel bezoekers dachten dat het alleen maar verdriet en ellende is binnen een hospice, maar dat er ook gelachen wordt en het heel gezellig kan zijn, had men niet verwacht.

Het viel op, dat bijna iedere bezoeker opmerkte, dat er zo'n rustige sfeer heerste. Men vond de locatie prachtig met het mooie uitzicht op het Reestdal. De bezoekers konden zich goed voorstellen dat het een hele mooie plek is om te sterven wanneer het zo ver is.

Al met al een succesvolle Open Dag.

Column

Jaap Klinkers

Er is de afgelopen tijd weer van alles gebeurd rondom ons hospice. Begin oktober was er een bijzonder succesvolle Open Dag met zo'n 100 bezoekers. Zie hiervoor het verslag in deze nieuwsbrief van Mirjam Welbergen. Een compliment voor al diegenen die deze Open Dag mogelijk hebben gemaakt. Zoiets op zo'n korte termijn organiseren is een enorme klus en dan is het geweldig om te zien dat er zoveel mensen op af komen!

Er is inmiddels ook meer duidelijkheid over de verlichting van onze toegangsweg. De gemeente Meppel gaat hiermee aan de slag. Er komen een behoorlijk aantal verlichtingspunten. Maarrrr..., zoals het nu lijkt schieten we er niets mee op. De geplande 'lichtpaaltjes' zijn amper een meter hoog en de daarin geplande lampen geven net zoveel licht als een gloeiende spijker. Glimwormen zouden nog een beter alternatief zijn...

Het bestuur van het hospice is hierover weer in onderhandeling met de gemeente en heeft geadviseerd eerst een goed verlichtingsplan te laten maken. Er is goede verlichting nodig met een juiste sterkte. Aan symbolische lichtpaaltjes heeft niemand iets.

De 'Vrienden van het Hospice' hebben ambitieuze plannen voor de aanleg van een 'parkje' met zonnepanelen. Naast het hospice, aan de kant van de A32, ligt een doelloos stukje grasveld waar niets mee gedaan wordt. Een prima plek om een serie, er wordt gedacht aan 80 stuks, zonnepanelen te plaatsen.

Hospice Eesinge verbruikt nogal wat stroom en we kunnen zo een heel deel daarvan zelf opwekken. En het brengt een stuk duurzaamheid in het Reestdal. Hier kan volgens ons niemand tegen zijn. Maar ja, de gemeente Meppel staat tot op heden niet toe dat er in het buitengebied van de gemeente zonnepanelen op de grond van instellingen en bedrijven worden geplaatst. Overall in Nederland kom je 'zonneparkjes' tegen met op de grond geplaatste energievangers. Alleen in Meppel is dit niet toegestaan.

En om het dak van onze prachtige boerderij ermee te ontsieren? Al zou dat mogen, dat willen we toch niet? Afwachten dus of de gemeente Meppel bereid is haar regelgeving in deze aan te passen.

Verhuizing ooievaars

Aan het Natte Potenpad, het wandelpad tussen de toegangsweg naar het hospice en de voormalige locatie van De Schiphorst, zijn het afgelopen jaar een aantal nieuwe ooievaarsnesten geplaatst.

Het is de bedoeling dat de ooievaars die nu nog nestelen aan de rand van de parkeerplaats verderop, het komend seizoen verhuizen naar de nieuw geplaatste nesten. Binnenkort start de bouw van het nieuwe ziekenhuis en dan worden de ooievaars-paren op die locatie 'dakloos' omdat hun nesten moeten verdwijnen vanwege de nieuwbouw.

We zijn benieuwd of de ooievaars zich laten verhuizen...

Manu Keirse

psycholoog en rouwexpert

Op 1 oktober organiseerde Annerie Kremer Uitvaartzorg een avond in schouwburg Ogterop waarvoor zij Manu Keirse, dé specialist op het gebied van rouw en verlies, had uitgenodigd. Medewerkers en vrijwilligers van het hospice konden de avond bezoeken tegen een gereduceerd tarief, mogelijk gemaakt door Annerie Kremer.

Keirse heeft al veel boeken geschreven over dit onderwerp en zijn manier van vertellen is eenvoudig en innemend en wordt extra charmant door zijn Vlaamse tongval.

Wat waren zo de kernpunten van zijn verhaal? Elk mens heeft te maken met verlies en verdriet. Keirse's inleiding zorgt voor veel herkenning en begrip en zorgt voor instrumenten om iemand die dit nodig heeft, bij te staan.

Belangrijke items voor elke vrijwilliger en beroepskracht in ons hospice. Want het bijstaan van familie en gasten vraagt een ruim inlevingsvermogen.

En niet te vergeten... hoeveel vrijwilligers hebben zelf al ervaringen gehad met het verliezen van een dierbare? Dan is het goed om zo te horen dat jouw manier van rouwen 'normaal' is

en met welke verschillende emoties je geconfronteerd kunt worden.

Een van Manu Keirse's slogans is: *'Rouw verwerk je niet, je overleeft je verlies en je leeft ermee'.*

Was hij minister van Onderwijs, dan zou hij de dood op het lesprogramma zetten- al vanaf de kleuterschool.

Manu wil ons weer leren omgaan met verlies en sterven, want *'angst voor de dood is niets anders dan aangeleerd gedrag'.*

De vele voorbeelden die hij in zijn lezing gebruikte waren soms schokkend en soms ontroerend. En vaak heel leerzaam.

Een zeer geslaagde avond met dank aan Annerie Kremer en natuurlijk aan Manu Keirse.

Word vriend van het hospice

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden: Lia Hoekman
Mail: vrienden@hospiceeesingemeppel.nl
Tel. 06 11 86 49 63

Strijd, overwin, vecht?

door: Annette van der Laan

Strijden, overwinnen, wedstrijd niet verliezen, vechten tegen de vijand kanker, doorzetten, niet opgeven, positief blijven ... Zo maar wat uitspraken die men vaak doet tegen mensen die ernstig ziek zijn. Ik kom het ook tegen in overlijdensberichten: *'hij / zij heeft de strijd tegen de ziekte niet kunnen winnen'*.

En men bedoelt het goed. Ook in ons hospice komen deze uitspraken regelmatig voorbij. Er spreekt hoop uit. Want je wilt niet dat mensen uit jouw omgeving sterven. Je wilt geen afscheid nemen. En daarom komt men met deze peptalk en de dooedoeners. Je hoopt dat mensen blijven vechten tegen hun kwaal en deze overwinnen. Nou ja, ... soms is iemand echt oud en daar heeft men dan wel vrede mee.

Wat als iemand opgeeft en gewoon toegeeft aan het ziek zijn? Is het fout dat een zieke, die al zoveel meegemaakt heeft en moe is, de strijd opgeeft? Maakt dat je zwak? Kun je door te strijden en positief te blijven genezing afdwingen?

Ik vind het positief dat iemand zich kan overgeven en zich letterlijk en figuurlijk kan neerleggen bij het onvermijdelijke. Zo iemand creëert dan ruimte om zich heen en dan kan er soms iets heel moois ontstaan en kan er op een rustige, intieme manier toegeleefd worden naar het naderende levenseinde.

Helaas zie ik vaak, dat er in de nabijheid van de zieke óver hem / haar gesproken wordt als 'de zieke', die geen denkend en voelend mens meer is! De toon van de gesprekken verandert. Er wordt gepraat alsof het over een ziek kind gaat en daardoor voelt de zieke zich nog zieker en kwetsbaarder. In een boek dat ik ooit las, *"Begraaf me niet voordat ik sterf"*, werd dat heel treffend verwoord. Iemand is in de eerste plaats mens en niet alleen een zieke.

De dood hebben we niet in de hand en dat is in een samenleving als de onze, waarin we alles kunnen en willen reguleren, moeilijk te aanvaarden. Terwijl het zo simpel is: de dood hoort bij het leven. Zo is het altijd geweest en zo zal het blijven. Kwetsbaarheid is geen afwijking. Sterven en overgave ook niet.

Marinus van den Berg verwoordt bovenstaande heel mooi in het gedicht hier naast:

STIL ZIJN

*Je denkt misschien
Dat je wat moet zeggen
Je denkt misschien
Dat je me moet opvrolijken
Je wilt me misschien weer
zien lachen en genieten
Je denkt misschien dat je me moet
troosten en adviseren*

*Wat ik vraag is dit
Wil je nog eens
En nog eens
Luisteren naar mijn verhaal
Naar wat ik voel en denk*

*Je hoeft alleen maar stil te zijn
Mij aan te kijken
Mij tijd te geven
Je hoeft mijn verdriet zelfs niet te
begrijpen
Maar als het kan slechts aanvaar-
den
Zoals het voor mij aanvoelt*

*Jouw luisterende aanwezig zijn
Zal mijn dag anders maken*

Annette van der Laan is verpleegkundige en een van de coördinatoren van Hospice Eesinge.

Chantal Gommans stelt zich voor

Mijn naam is Chantal Gommans en ik ben vanaf 1 juli 2019 'tijdelijk vervangend coördinator' van het hospice. Oorspronkelijk kom ik uit Grave (Noord Brabant), ben opgeleid als ziekenverzorger en heb in de ouderenzorg gewerkt in Rotterdam en Gouda. Mijn vrouw Harmiene is werkzaam in de ouderenzorg. We hebben twee kinderen, een dochter en een zoon en wonen sedert 1999 in Meppel, omdat wij hier allebei aan het werk konden. De afgelopen tien jaar heb ik op de zorgambulance gewerkt.

Vanaf het begin ben ik vrijwilliger bij hospice Eesinge. Vanuit mijn professionele achtergrond verzorg ik daar ook de scholing in praktische vaardigheden van het vrijwilligerscorps.

Vooraf door mijn werk op de ambulance heb ik veel respect en bewondering gekregen voor de in het hospice opgenomen mensen in die laatste fase van hun leven. En dat geldt ook voor hun familie en vrienden. Het klinkt misschien vreemd maar het is verhelderend om te zien dat in het, dan ineens zo kostbare leven, de kleine dingen meteen zo belangrijk en waardevol zijn.

We vergeten tegenwoordig vaak om, om ons heen te kijken, te voelen en te ruiken aan de wereld die elke dag weer bijzonder en anders is. Ik vind het dan ook heel fijn om te mogen werken in een hospice waar de vrijwilligers en de collega's van Icare voor onze gasten, hun familie en vrienden de dagen helpen inkleuren. Dat maakt het voor mij een warme werkkring.

Ik vind het heel bijzonder om hier als coördinator te mogen werken. Vanaf de eerste dag dat ik hier ben heb ik het er naar m'n zin, leer ik nog iedere dag en geniet ik continu van dit bijzondere plekje in Meppel.

Wist u dat...

- de geplande fietstocht van 6 oktober jl. niet door is gegaan vanwege het geringe aantal aanmeldingen én de slechte weersvooruitzichten?
- hospice Eesinge afgelopen zomer de SteM bokaal (van Sterk Meppel) heeft ontvangen?
- de Stichting Vrijwilligers Terminale Zorg Drenthe (waaronder ook hospice Eesinge valt) nu Acanthis heet?
- de deelnemers aan de fietstocht 'De Wiekenroute' in De Wijk voor het hospice een bedrag van €500,00 bij elkaar gefietst hebben?
- Het hospice het nog nooit zo druk gehad heeft als afgelopen zomer.

De overhandiging van de cheque van € 500,00 door de deelnemers aan de 'Wiekenroute'

Ja, ik word Vriend van...

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer NL82RABO0126347093 o.v.v. "Eenmalige donatie".

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichtingen kunt aftrekken van de belasting.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:

Lia Hoekman

Mail: vrienden@hospiceeesingemeppel.nl

Tel. 06 11 86 49 63

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat dit de redactie dan weten.

